

villingerne. Hvis en saadan Nødstilstand er til Stede — det er ikke egentlig oplyst i Motiverne, men det siges —, saa maa Fejlen ligge i, enten at Kommissionsmedlemmerne ikke have advaret tilstrækkeligt mod letsindige Skridt, eller at Ansøgerne have foretaget Skridt, der maa anses for letsindige, naar de ikke have noget Løfte om at faa deres Ønsker opfyldte. Der er en Fejl der. Hvis det er rigtigt, at Folk bygge Hus, inden de have faaet deres Ansøgning bevilget, saa siger jeg, at her er der en Fejl, og den bør kunne rettes. Saa siger man: Ja, men der er nu saa overordentlig mange flinke Folk blandt Ansøgerne, der er saa mange kvalificerede Ansøgere! Ja, Herregud! Der er virkelig saa mange kvalificerede Mennesker i vort Samfund, som ikke kunne faa alt, hvad de ønske. Man ser jo, at hver Gang der er en Plads ledig, melder der sig Hundreder, ofte mange flere Ansøgere, og mange af dem ere overordentlig kvalificerede; men der finder man ikke, at det er nogen Uret, at ikke alle kvalificerede Ansøgere kunne opnaa, hvad de ønske. Vi maa ogsaa her sætte Tæring efter Næring, og kan man imødekomme en stor Del af Ansøgerne, finder jeg, at Lovgivningen har gjort sin Pligt. Jeg tror, det var den sidste ærede Taler, der netop udtalte, at vi maa huske paa, at hele denne Lov er et Forsøg, noget nyt, og jeg anser det ikke for nogen Skade, at vi gaa lidt forsigtigt frem for at se, hvorledes Forholdene udvikle sig. Der kan komme Tider, hvor der kan komme ubehagelige Overraskelser for alle, ikke mindst for Statskassen.

Jeg vil ikke modsætte mig Ydelsen af den Million, som er foreslaaet i Lovforslaget, men jeg har ikke kunnet tilbageholde disse Bemærkninger, fordi jeg tror, at det er godt, at der i Tide kommer et advarende Ord imod at gaa alt for vidt med Løfter, saa det næsten bliver betragtet saaledes, at enhver, der ønsker et Statshus, skal have Ret til at faa det. Jeg tror, at det er rigtigt at gaa forsigtigt frem. Saa vil Loven ogsaa faa Tid til at vise, hvad den duer til.

Lewinsky: Fremsættelsen af det her foreliggende Lovforslag forekommer mig at være i god Konsekvens med den Stilling, den tidligere Landbrugsminister indtog ved Sagens Behandling her i Tinget. Under første Behandling af Lovforslaget om Husmandsbrug i Fjor udtalte jeg, om det ikke var bedre, i Stedet for at fiksere et Beløb som Tilskud til Husmandsbrug,

at faa bevilget paa hvert Aars Finanslov, hvad der var Trang til. Dertil svarede Landbrugsministeren, at med det forøgede Tilskud, der ifølge Lovforslaget blev stillet til Raadighed til Husmandsbrug, vilde der vistnok ikke blive Trang til noget yderligere Beløb, men hvis en saadan Trang skulde komme til Stede, vilde der ikke være nogen som helst Tvivl om, mente han, at saavel Regeringen som Lovgivningsmagten vilde stille sig imødekommende overfor et saadant Krav. Denne Udtalelse af den daværende Landbrugsminister mødte ingen Modsigelse fra nogen Side, og jeg mener, at der i Grunden derigennem blev givet Landarbejderne et Tilsagn om, at man fra Lovgivningsmagts Side vilde stille sig imødekommende overfor Krav fra deres Side om forøget Hjælp til Oprettelse af Husmandsbrug. Det forekommer mig derfor, at naar man nu fra forskellige Sider har stillet sig saa betænkelig til det foreliggende Forslag om Ydelse af en Million Kroner, kommer man lidt i Modstrid med den Udtalelse, den tidligere Landbrugsminister fremsatte uden at blive modsagt fra nogen Side.

Gennem de Udtalelser, der kom saavel fra den sidste ærede Taler som fra det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Piper) og det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Tesdorpf), gik der en stadig Klagen over den Nødstilstand, hvorunder vi leve i finansiell Henseende, hvorledes det er nødvendigt at tage Hensyn til de finansielle Vanskeligheder overfor et Forslag som dette. Jeg kan ikke nægte, at det forundrer mig lidt nu at høre denne stadige Klage over vor finansielle Stilling, naar jeg tænker paa, hvordan man stillede sig heroppe under Sommerrigsdagen overfor de store Militærudgifter. Dengang hørte man ikke den forfærdelige Klagen over den daarlige finansielle Stilling, da kunde man ganske roligt lade Millionerne rulle. Nu derimod, da der stilles Krav om 1 Million Kroner til et godt og nyttigt Foretagende, som fra alle Sider er erkendt at være til Gavn for vort Land ved at udvikle og befæste mange gode og lykkelige Hjem, nu høres der Klage, nu har man ligesom Katzenjammer oven paa Sommerens Orgier med Millionernes Rullen til Befæstningen. Men jeg synes dog, det var Synd, om den Flothed, man viste i Sommer, skulde gaa ud over Gennemførelsen af en saa god og nyttig Foranstaltning som denne, og jeg vil i alt Fald paa min Gruppes Vegne varmt anbefale det foreliggende Lovforslag.